

акценту з контролю поточного стану економіки підприємства на превентивний аналіз і прогнозування майбутнього, що забезпечує ефективне функціонування підприємства у довгостроковій перспективі. Впровадження контролінгу на підприємстві як фактор інноваційного реформування процесу контролю інвестиційної привабливості зумовлює мультиплікативний ефект, який віднесений за часом від періоду отримання прямого результату і впливає на визначення доцільності застосування контролінгу. Здійснювати розрахунок економічного результату мультиплікативного ефекту пропонуємо на підставі прямого результату з використанням коефіцієнтів мультиплікації за кожним мультиплікативним явищем.

Машталяр О. О., ст. гр. ФСГзмл-21
Лубкей Н. П., к.е.н., доцент

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ РЕЗУЛЬТАТАМИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Управління результатами суб'єктів господарювання є одним із основних елементів системи управління, а ефективність такого управління прямо пропорційна ступеню досягнення цілей та місії підприємства.

Ефективність управління – це складна економічна категорія, що відображає ступінь реалізації цілей організації за умови оптимального використання наявних засобів і можливостей керуючої та керованої систем. Як вважає Кузьмін О. Є., економічна ефективність управління відображає економічні результати діяльності організації за конкретної системи управління та характеризується показниками, які відображають результати виробничо-господарської діяльності [1, с. 117], а також розглядається лише як одне з мірил досягнення результативності, що характеризує успішність підприємства, а особливо – якість економічності виконуваних робіт [2, с. 73].

У цілому, відомих в економічній літературі підходів до аналізу ефективності управління фінансово-економічними результатами є дев'ять, серед яких: полікритеріальний, монокритеріальний, внутрішньо-організаційний та інші. Кожен із підходів аналізу ефективності управління фінансово-економічними результатами характеризує даний процес, беручи за основу один чи кілька принципових положень, умов, кількості та якості критеріїв оцінки ефективності управління тощо.

Використання будь-якого з методів базується на предметній області завдання, що має бути вирішене, а також на умовах, в яких приймаються відповідні управлінські рішення. Детальніше дослідити ефективність управління результатами можна за допомогою спеціалізованих методів, така

спеціалізація має два напрями: аналіз ефективності управління фінансовими результатами з урахуванням оцінки фінансових результатів різних видів діяльності підприємства; дослідження ефективності управління окремими складовими щодо формування та визначення фінансового результату загалом [3, с. 72–73].

Основною умовою результативного господарювання є досягнення встановлених цілей. Досягнення цілей господарської діяльності сучасних підприємств можливе за рахунок: 1) встановлення цілей, що відповідають стану господарської діяльності підприємства з урахуванням факторів зовнішнього і внутрішнього середовища; 2) досягнення встановлених цілей за рахунок аналізу отриманих результатів; 3) удосконалення параметрів господарської діяльності через управління за рахунок збалансування результативності за ресурсними можливостями [4, с. 28–30].

При формуванні методики оцінки результатів діяльності підприємства необхідно враховувати і те, що воно є певною системою відповідної складності. Згідно такого підходу всі підприємства є системами, що взаємодіють із зовнішнім середовищем, отримуючи на вході певні ресурси і, у процесі їх перетворення, на виході одержують продукцію, послуги, які виносять у навколишнє середовище. Сучасна системологія стверджує, що будь-яка система за свого функціонування може знаходитись у стійкому або нестійкому стані [5, с. 126]. Нестійкий стан зустрічається у більшості випадків через те, що мають місце певні дії, які генеруються внутрішніми і зовнішніми факторами, які не тільки спонукають систему до зміни параметрів свого функціонування, а й визначають її здатність до успішного функціонування.

Підприємству в досягненні власних цілей необхідно дотримуватись основних принципів результативності, які можуть бути сформульовані у відповідності зі загальними принципами функціонування та управління. Господарська діяльність залежить від сфери господарювання та стосується функціонування підприємства, як цілісної системи, і базується на збереженні функцій за рахунок підтримки його здатності досягати цілей, що визначають цілісність, якісну визначеність та змістовні ознаки системи. Управління стосується: забезпечення належного виконання власних функцій підприємства; сприяє раціональному використанню ресурсів та умов підприємства, а також можливостей здійснення господарської діяльності; єднає всі елементи підприємства і спрямовує процеси на отримання певних результатів; впливає на формування свідомого ставлення працівників до результатів роботи.

Література

1. Кузьмін О. Є. Основи менеджменту / О. Є. Кузьмін, О. Г. Мельник. – К.: Академвидав, 2003. – 414 с.

2. Дарміць Р. З. Взаємозв'язок результативності та економічної ефективності в системі менеджменту підприємства / Р. З. Дарміць, Н. О. Вацик [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnlntu/20_12/153_Dar.pdf.

3. Дікань Л. В. Фінансовий результат підприємств: теоретичні узагальнення та прикладний аналіз: монографія / Л. В. Дікань, О. О. Вороніна. – Харків: СПД ФО Лібуркіна Л. М., 2008. – 92 с.

4. Алёхин А. Б. Жизнеспособность промышленных предприятий: формализация и оценка / А. Б. Алёхин // Вісник Маріупольського державного університету. Сер.: Економіка. – 2012. – Вип. 3. – С. 22–31.

5. Савіна Г. Г. Економічний успіх – принципово нова оцінка господарської діяльності / Г. Г. Савіна // Узгодження економічного зростання та соціального розвитку: монографія / За заг. ред. д.е.н. Г. Г. Савіної. – Херсон, ХНТУ МОНмолодьспорту України, Вид-во ПП Вишемирський В. С., 2012. – С.125–128.

Мишко І. С., ст. гр. ФСГзмл-21
Лещук В. П., д.е.н., професор

СИСТЕМА АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВ

Елементи системи пов'язані та інтегровані один з одним таким чином, що складають цільову, змістовну та функціональну єдність. Оборська С. характеризує систему антикризового управління як особливу підсистему, яка, з одного боку, повинна виконувати функції, що притаманні будь-якій системі управління (планування, організація, мотивація, координація та контроль), а з іншого – виконання цих функцій має специфічну спрямованість. Формування системи антикризового управління залежить від наявної та прогнозованої суб'єктно-об'єктної взаємодії, зумовленої специфікою підприємства та його оточення [1, с. 593].

Більшість науковців вважають, що застосування поняття «система антикризового управління» є повністю виправданим. Відповідно до системного підходу, антикризове управління підприємством можна розглядати як постійно діючу міжфункціональну підсистему, яка проходить через усі підсистеми управління і у різній мірі відноситься до всіх функціональних блоків системи управління підприємством. Це означає, що кожна підсистема управління має мати у своєму складі антикризову складову.

Ряд авторів (Л. О. Лігоненко [2, с. 654]) розглядають антикризове управління фінансами як одну з підсистем антикризового управління, у той час як інші (О. О. Терещенко [3, с. 178–180]) вважають антикризовий фінансовий менеджмент базовою складовою антикризового управління підприємством, усі інші підсистеми антикризового управління є похідними і залежать переважно